Lietas Nr. 11520044616
Lietas arhīva Nr. K29-1457-16/25

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 5.decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Tupureins,
ar tiesas sēdes sekretāri S.Pudāni,
piedaloties prokuroram M.Garjānim,
zvērinātam advokātam N.Sinkēvičam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, **personas kods /personas kods/**, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta (diviem noziedzīgiem nodarījumiem), un

k o n s t a t ē j a

ka /pers. A/ izvairījās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas, un proti:
2014.gada 28.novembrī Kuldīgas rajona tiesa notiesāja /pers. A/ pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un sodīja ar piespiedu darbu uz 150 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.
Nedzēstas sodāmības laikā un nepildot tiesas spriedumu, /pers. A/ 2016.gada 16.jūnijā ap plkst.16.51, vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz C320, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar kuru brauca Rīgā, pa Gogoļa ielu no 13.janvāra ielas puses Turģeņeva ielas virzienā.
Ar savām darbībām Artūrs izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā.

Bez tam, /pers. A/ izvairījās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas, un proti:
2014.gada 28.novembrī Kuldīgas rajona tiesa notiesāja /pers. A/ pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un sodīja ar piespiedu darbu uz 150 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.
Nedzēstas sodāmības laikā un nepildot tiesas spriedumu, /pers. A/ 2016.gada 27.jūnijā ap plkst.22.10, vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz C320, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ar kuru brauca Rīgā, pa Ludzas ielu no Katoļu ielas puses Daugavpils ielas virzienā.
Ar savām darbībām Artūrs izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā.
Tiesas sēdē apsūdzētais saprata celtās apsūdzības būtību un savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 312.pantā, atzina pilnībā un uzturēja savu pirmstiesas procesā pieteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, kam piekrita arī prokurors un aizstāvis.
Tiesa, noklausoties prokurora, aizstāvja viedokli, un ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc abiem noziedzīgiem nodarījumiem un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu pēc Krimināllikuma 312.panta, pēc apsūdzētā lūguma, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.
Apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta (diviem noziedzīgiem nodarījumiem) tiesa atzīst par pierādītu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots un secina, ka apsūdzētā ir sodāma.
Pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošus datus noskaidrots, ka /pers. A/: dzimis /datums/, Rīgā, ir Latvijas Republikas pilsonis, deklarēta dzīvesvieta /adrese/ (lietas 43.lapa), paziņotā faktiskā adrese /adrese/ (lietas 37.lapa) administratīvi sodīts, naudas sodi nav samaksāti (lietas 25.lapa), sodīts un tiesāts (lietas 26.lapa), pēdējo reizi 2014.gada 28.novembrī ar Kuldīgas rajona tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un sodīts ar piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 9.decembrī. Ar Kuldīgas rajona tiesas 2015.gada 27.marta lēmumu piespiedu darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 37 (trīsdesmit septiņām) dienām. Sods izciests 2015.gada 9.oktobrī (lietas 29.-31.lapa), no VSIA Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra'' ziņas nav.
Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka uzņēmums, kurā iepriekš strādāja pirms mēneša bankrotēja, līdz ar to pašlaik ir bezdarbnieks, ienākumu nav. Ir šķīries, dzīvo kopā ar draudzeni, ir divi bērni, kuriem maksā alimentus, bērnu audzināšanā piedalās. Paskaidroja, ka ir II.grupas redzes invalīds, jo neredz ar vienu aci, fizisku darbu var strādāt. Iepriekš divas reizes sodīts. Izdarīto nožēloja, paskaidroja apstākļus pie kādiem izdarīja noziedzīgos nodarījumus, savu rīcību neattaisnoja, lūdza piemērot soda piespiedu darbu veidā.
Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu tiesa, nosakot sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.
Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, noziedzīgs nodarījums, par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 312.panta ir mazāk smags, tīšs noziegums.
Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli abos noziedzīgajos nodarījumos apsūdzētā vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.
Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK-232/08).*
Senāts ir norādījis, ka par atbildību mīkstinošiem apstākļiem var atzīt tikai tādus apstākļus, kas saistīti ar vainīgās personas vai citas personas

izdarīto noziedzīgo nodarījumu un kas nav vērtējami kā personu raksturojoši apstākļi *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 12.marta lēmumu lietā Nr. SKK-32/2007, 2007.gada 27.marta lēmumu lietā Nr. SKK–155/2007).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka abos noziedzīgajos nodarījumos noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Par Krimināllikuma 312.pantā izdarīto noziedzīgo nodarījumu soda ar soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Tāpat tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, kā arī ņem vērā to, ka /pers. A/ savu vainu atzina pilnībā un izdarīto nožēloja, ka izdarīts mazāk smags noziegums, ka nevienai personai nav nodarīts nekāds kaitējums un arī nav iestājušās nekādas sekas.

Kriminālsoda noteikšanā tiesai jāievēro vispārējie tiesību principi, tajā skaitā humānisma princips. Soda mērķis nav tikai sodīt, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tātad sodam jābūt tādam, kas sekmē indivīda vēlēšanos laboties un stāties uz likumpaklausības ceļa.

Tiesas ieskatā, apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi nav radījuši būtisku kaitējumu sabiedrībai kopumā, un neskatoties uz to, ka Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 28.novembra spriedumā noteiktais sods – piespiedu darbs tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, tiesa uzskata par iespējamu dot apsūdzētajam iespēju pierādīt, ka viņš vairs nepievils tiesas uzticību un neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus, nepārkāps likumu. Tiesas ieskatā apsūdzētajam nebūtu piemērojams visbargākais sods – brīvības atņemšana.

Līdz ar to, nodrošinot soda individualizāciju, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošu apstākli, bet no panta sankcijā paredzētiem sodiem, tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir sods piespiedu darbu veidā.

Krimināllikuma 40.panta pirmā daļa nosaka, ka piespiedu darbu nosaka uz laiku no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām.

Tiesa uzskata, ka minētais soda veids un apmērs būs pietiekams, lai apsūdzētais turpmāk ievērotu likumus un atturētos no to pārkāpumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta otro daļu piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Krimināllikumā nav paskaidrots, kādas personas atzīstamas par darbnespējīgām. Analizējot normatīvos aktus, kas regulē darba tiesiskās attiecības, sociālo aizsardzību, var secināt, ka noteikts vecums, slimība, invaliditāte, maternitāte pilnīgi atņem vai daļēji ierobežo cilvēku spēju strādāt, un tāpēc šiem cilvēkiem nepieciešama sociālā aizsardzība. Pienākuma uzlikšana strādāt var nelabvēlīgi ietekmēt šo cilvēku veselības stāvokli. Apsūdzētais tiesas sēdē norādīja, ka redzes invaliditāte netraucē viņam veikt fizisku darbu. Tiesa, izvērtējot iepriekš minēto, nekonstatē apstākļus, kuri liegtu apsūdzētajam izpildīt piespiedu darbu.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā tikai piespiedu darbs disciplinēs pašu apsūdzēto un liks izvērtēt viņa rīcību. Turklāt apsūdzētā uzvedību piespiedu darbu veikšanas laikā kontrolēs arī Valsts probācijas dienests, tādējādi samazinot iespēju izdarīt citus likumpārkāpumus, bet vienlaicīgi sniedzot sabiedrībai labumu ar savu darbu. Tiesa ņem vērā ka, piespriežot piespiedu darbu, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, tādējādi apsūdzētajam dodot iespēju atlīdzināt sabiedrībai nodarīto kaitējumu.

Papildus tiesa informē apsūdzēto, ka saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu un 135.pantu, notiesātajam, kuram piespriests piespiedu darbs, ir pienākums desmit darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai piespriestā soda izciešanai, turklāt notiesātajam ir pienākums ierasties piespiedu darba izpildes institūcijā tās noteiktajā laikā.

Ja notiesātais slimības vai citu viņam svarīgu iemeslu dēļ nav spējīga veikt darbu, viņam par to paziņo piespiedu darba izpildes institūcijai, kas, atzīstot notiesātā darbā neierašanās iemeslus par attaisnojošiem, var soda izpildīšanu apturēt uz laiku, ne ilgāku par vienu nedēļu, vai uz slimošanas laiku, izdarot par to attiecīgu ierakstu personas lietā. Notiesātā atvaļinājums pamatdarba vietā vai mācību atvaļinājums nav pamats soda izpildes apturēšanai.

Turpretī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 646.pantu, ja persona, kas notiesāta ar piespiedu darbu, ļaunprātīgi izvairās no soda izciešanas, tiesnesis to aizstāj ar īslaicīgu brīvības atņemšanu saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta trešās daļas noteikumiem.

Pēc tiesas ieskatiem tieši ar piespiedu darbu tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktais soda mērķis. Ja apsūdzētais apzinīgi izpildīs viņam piemēroto piespiedu darbu un pienākumus, tas norādīs uz to, ka apsūdzētais ir motivēts laboties, līdz ar to tiks panākta notiesātās personas resocializācija.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētajam galīgais sods ir nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem, un, ievērojot izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, smagumu un apsūdzētā personību, sods nosakāms daļēji saskaitot piespriestos sodus. Tiesas ieskatā sods uzskatāms par individuālu un humānu.

Ievērojot nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību, tiesa uzskata, ka galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu un pirmās prim daļas 3.punktu pēc spriedumu kopības, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt neizciesto papildsodu pēc 2014.gada 28.novembra Kuldīgas rajona tiesas sprieduma.

Šajā kriminālprocesā apsūdzētais /pers. A/ netika aizturēts. Apsūdzētajam 2016.gada 6.septembrī piemērots drošības līdzeklis - uzturēšanas noteiktā dzīvesvietā (lietas 16.lapa), kas ir atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanas dienas.

Kriminālprocesā apsūdzētā /pers. A/ aizstāvībai tika pieaicināts aizstāvis N.Sinkēvičs, kuram saskaņā ar 2009.gada 22.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" par sniegto juridisko palīdzību kopā no valsts līdzekļiem kopā izmaksājami EUR 70. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmās daļas nosacījumiem, procesuālos izdevumus, kas saistīti ar advokāta piedalīšanos tiesā, ir pamats piedzīt valsts labā no apsūdzētā /pers. A/.

Cietušo lietā nav. Lietiskie pierādījumi lietā nav. Mantai arests nav uzlikts.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 527., 528., 529. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noziedzīga nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2016.gada 16.jūnijā ap plkst.16.51), kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noziedzīga nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2016.gada 27.jūnijā ap plkst.22.10), kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitīt piespriestos sodus un galīgo sodu noteikt piespiedu darbu uz 370 (trīs simti septiņdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu un pirmās prim daļas 3.punktu pēc spriedumu kopības, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt neizciesto papildsodu pēc 2014.gada 28.novembra Kuldīgas rajona tiesas sprieduma un **galīgo sodu /pers. A/ noteikt piespiedu darbu uz 370 (trīs simti septiņdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu.**

Drošības līdzekli - uzturēšanos noteiktā vietā atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanas dienas.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij EUR 70 (septiņdesmit *euro* 00 centi) par zvērināta advokāta veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā tiesas procesā un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis: par aizstāvja palīdzību kriminālprocesā Nr.11520044616/K29-11457-16/25, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Noteikt /pers. A/ 10 darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanas dienas pieteikties soda izciešanai Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā Rīgā, Lomonosova ielā 9.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu daļā par noteikto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem, iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams 2016.gada 16.decembrī.

Tiesnesis **M.Tupureins**